ИЗЛАЗИ У ЧЕТВРТАК И НЕДЕЛЮ

ОГЛАСИ
плаћаю се од свакога реда из гармонда први пут 6, а после 4 нов. За жиг сваки пут 30 нов.

Предплату прима уредништво, све ц. и кр. поште; а у Београду разноситель Напредка.

НАПРЕДАК.

ПРЕДПЛАТНА ЦЕНА У АУСТРИСКИМ ЗЕМЛЯМА
На годину 10 фр., на пол. год. 5 фр. на четврт 2 фр. 50 новч. а. вр.

У СВ. КНЕЖЕВИНИ
На годину 100 гроша, на пол. год. 50 гр., на четврт год. 25 гроша.

Уредништво е у дунавской улици, у кући г. Т. Димитриевића Пазувчанина, у I. кату.

БРОЙ 56. У НОВОМЕ САДУ, У ПОНЕДЕЛЯК 11. ЮЛИЯ 1866. ГОДИНА XIX.

ТЕЛЕГРАМ
уредништву Напредка

Беч, 10. юлия (у 10 сати 10 минути у вече). Погодили су се за почиванѣ оружия за пет дана, а затим за примирие на месец дана, на основу променѣна положая Аустрие у Немачкой.

Аустрия е пристала на геневску погодбу (ради ранѣника и санитетске струке у рату, на кою од свию држава европских само Аустрия ние досада пристала била).

Угарска ће у бечком кабинету бити само у полак представлѣна.

Ствар међу Романином и Турском изравнана е.

Рат ние престао, а нису престаяла ни погађаня око примирия и мира. Пруска е свою войску све већма примицала Бечу, хотећи на тай начин постигнути главно што од Аустрие иште: да Аустрия иступи из Немачке. Аустрия никако ние хтела попустити баш у той точки

Мора да е пресия ака била од стране Француске, кад е — као што нам горньи телеграм явля — ипак Аустрия напустила свой положай у Немачкой. То се дае заключити из речи „Монитера" од 8 юлия, кои вели, да е берлински двор био готов само на тай начин пристати на примирие, ако се уговоре предходна условля за мир (прелиминарие). Француски кабинет на ово се договорио са пруским и препоручио е у Бечу примирие на основу пруских условля Пруска од свое стране готова е била ненападати с войском пет дана, ако се на исто буде и Аустрия обвезала. Ако би Аустрия пристала на пруска условля, па и Италия ньима приступила, надао се „Монитер," да би се одма примирие подписати могло.

Аустрия е на ова условля пристала, оружѣ почива пет дана и заключено е примирие на месец дана. Аустрия е напустила свой немачки положай, кои іой досада ние никаква благослова донео; а по вестима париским Пруска неће од Аустрие искати никакве землѣ, нити накнаду ратних трошкова.

И тако сад се можемо надати, да ће и мир бити скоро заключен. Аустрия добро чини, што се мири, ер на боишту слаби су изгледи били, да би се поправила срећа.

Тим е прече било по Аустрию миренѣ, што е имала са противником посла, кои ние ваздан бирао, коим ће средствима воевати. Ево само неколико података из пруских листова, кои пишу: да су у пруски главни стан дошли мађарски магнати, да траже пруске помоћи при устанку Мађара. Они желе, да Мађаре води принц Фридерик Карло, кои ће кад победе Мађари Аустрию, бити мађарски краль. Мађарски вароблѣни официри веле, кад би Пруси од вароблѣних мађарских солдата хтели образовати мађарску чету, да би све мађарске регименте одмах прешле на пруску страну.

Ово е довольно, да се види, каквим е оружѣм хтела Пруска против Аустрие воевати.

Ние излишно споменути, што „Инд белж." каже за држанѣ Русие спрам Аустрие. Тай лист вели, да е Русия била готова до неволѣ и материялно помоћи Аустрии; али кад су у Петробургу чули, да е Аустрия уступила Млетачку Француской, сасвим се мнѣнѣ преокрену. Пуни су срчбе спрам Аустрие, кои Русии ние ништа ни явила, но се Наполеону обратила. С тога е цар Александар честитао пруском кралю победу код Кралѣва Градца.

У Бечу ће данашнѣ споляшнѣ околности едном да причине и реформу у унутрашнѣм правлѣнию. Иступанѣ Аустрие из Немачке мора унутрашня нѣна одношеня из темеля преокренути; нѣна влада мораће се сада научити, да мало по мало постане аустриска у већем степену, но што е досада била.

Већ е било у последнѣ време више гласова о предстоећим изменама у влади. Сада нам се явля, да ће министарство бити у полак угарско. (Види горньи телеграм.) А како су писале ових дана новине, предстояле су важне концесие како немачко-славенским провинциями, тако и Угарской. Други су гласови споминяли, да у меродавним круговима намераваю дати Угарской одговорно министарство; а треći су већ наводили и име грофа Юлия Андрашие, кои би имао саставити угарско министарсто.

Валя нам додати, да е Деак пошао био из Пеште на свое добро у заладской вармеђи, али се окренуо у Беч без сумнѣ на виши позив.

Иступанѣ Аустрие из Немачке тако е важна ствар, да ће унутрашня одношеня Аустрие морати добити сасвим нов вид. Цело нѣно унутрашнѣ станѣ мора се из темеля изменити. Потоме све мере, кое се у том правцу буду данас у Аустрии чиниле, имаће само характер привремености и провизорности.

Ратни гласови.

Кад е већ сада примирие заключено, ратни гласови имаю већ маню важност, ипак е вредно знати их. будући су кретаня пруске войске и нѣни успеси найвише причинили, да се Аустрия одважила на миренѣ.

Пруска войска приближивала се Бечу у полукругу с левим крилом идући на Пожун, с десним на Кремс; осим тога пруска войска поломивши одпор своих противника у Немачкой, упутила се према Пасави, да се под Бечом с осталом пруском войском састави. Главни стан пруски био е у Лунденбургу, кога су Аустриянци напустили тек после жестоке битке, у коіой су 16 топова изгубили. Све ово, као и навальиванѣ Наполеоново, приволело е Аустрию на миренѣ.

Иначе е било у Нидерестерайху, где сва войска пруска већ стои, маньих чарканя.

У Немачкой Пруси непрестано напредую. На Франкфурт ударили су намет од 6 милиона фор.

Из Италие явля се, да Талияни у Млетачкой непрестано напредую. Дошли су већ под Млетке

Талиянска флота бомбардала е 7. и 8. юлия град Лису на острову спрам Задра.

Романски предлог о народностима.
(Свршетак.)

§ 10. Зем. области, жупание, срези и остала муниципия дужна су у админ. и правос. послови као и менбени судови примати поднеске ма у коем езику саставлѣне, на колико се рабе на полю дот. области.

§. 11. Парнице и сви парнички послови имаду се водити езиком странака, но ако би странке биле различитих народности, онда езиком тужителя. У осталом слободно е обтуженику послужити се своим езиком код дот. обране, ако е тай език у обичаю. Но ако тужитель и обтуженик незна ниедного од 6 зем. езика или у подручю дот. суда обичнога езика, онда се одлуке издаю у зван. езику судствене области. Исто тако имаду водити изтраге, разправе, одлуке и одсуде у крим. послови езиком инкриминиранога. Но ако неби език инкримираного обичан био у дот. обсегу суда, или ако би више инкриминирани било различите народности, онда се с гледишта опортуности било кои одговараюћи суд делегира, или уз порабу присеженога тумача употреби службени език судствене области. Тако се поступа такоћер при саслушаваню сведока у цивилних и крим. послови.

§. 12. Ако пак у жупания и котари пре или после арондираня у градови, трговишти и селски обћина са посебном судачком власти ние ниедан зем. народ у већини, могу те власти по вольи одабрати си свой службени език, а у том случаю могу се и два езика одабрати за зван. езике.

§. 13. Ако коя обштина неспада на ниедан од 6 зем. народа, могу си овлашћени чланови нѣзини у жупании или котару найобичнии од 6 зем. езика за служб език одабрати.

§. 14 Градске и селске обштине као и сви судови и котарске власти употреблюю обћеће са жупаниом или котаром као такоћер међу собом свой служб. език (§. 9.), а жупан. или котар. област управля свое одлуке и одредбе на обћине и дот. на судове и кот. власти у ньиову езику.

§ 15. Жупание, котари, градске власти обће са жупанияма, котарима, градским и кот. властима другога служб. езика путем мађ. превода, кои се приклапа изворнику, саставлѣну у властитом служб. езику.

§. 16 Власти и судови жупан. кот. и градски с властитом судствености дописую толи у админ. коли у судственом погледу са зем. губерн. и вишим судови у своем служб. езику. А губерн. више судствене власти управляю свое одлуке и одредбе на дот. суствене области у езику своем.

§. 17 Услед тих одредба потребито е у судови жупан. и кот. кр. градских, трговиштних и слеских обћина за квалификацию за службу подпуно знанѣ зван. езика дот. власти и евентуелно и знанѣ мађ као и езика оне народности, коя е у маньини.

§. 18. Заступства жуп. кот. и градска са властитом судствености имаду се удесити по размерю различити онде ставуюћих народности. Исто се тако имаде уредити заступство и предстойник трговишта и селски обштина;

§. 19. Зван. език седница судствених власти у жупания, котари или кр. слоб. градови определюе се езиком већине становничтва дот. судственога обсега, на колико е тай език едан од езика зем. народа. У том се езику воде записници, издаю се и обнародую одлуке. При разправляню, договараню и предлаганю може маньина употреблявати и свой език.

§ 20 На сабору се може употреблявати сваки од зем. езика, а дневник имаде се у оних езици, у кои се разправе воде. Но записник води се само у мађ. езику. Закони се обнародаваю у св х езици. Текст тих езика сваки е аутентичан, у сумньи одлучуе мађ. текст.

§. 21. Разправни език губерн. и виших судствених области ест у колективних сената мађарски. Език пак нар. сената ест властити нар. език. На колико се заключци колективних сената, жупаниям, котаром и градским властим као и судовом ньиховим имаду приобћити, имаде се у том случаю пазити на норму §. 16.

§. 22. Молбенице прививи, служб. или приватни уговори, адресе, у кратко сви разноврстни податци ма у коем зем. езику на губерн. и зем. власти имаду се у оном истом езику решити и прогласити.

§. 23. Црквене и школске обћине као и ниже и више црквене, школске и друге образовне власти и корпорацие употреблюю у свих своих нутарньих послови као и обћеће с ма коіом области и корпорациом зем. свой нар. език.

§ 24. У различитих виших и нижих учевних заводи различитих зем. народности, као и у ньихових верозаконских и наставних заводи ест нар. език ньихов учевни език. Уедно се одређуе, да у свих оних нар. заводи, у коих се учи прагм. повест зем. имаде се предавати шпецияльна повест дот. зем. народа као облигатни предмет учевни.

§. 25. Сви нар. дот. верозак. институти равноправни су са држ. учевним заводима.

§. 26. На пештанском свеучилишту подигну ће се осим различитих столица за езике и књижевности зем. народности и за сваки народ юридичке столице, да се православне знаности и у езику дот. народа предаваю. То правило имаде се и гледе предаваня наука на нижих и виших држ. учених завода, обстоећих у различитих краеви землѣ, упорабльивати, но само с обзиром на народности, кое у околици у већем брою станую.

§. 27. Овай закон ступа одмах у живот те се свака њему противна досадашня наредба или сваки такав закон укинутим проглашуе.

Народно позориште.

Извод из записника седнице управляюћег одбора србског нар. позоришта, државе у Н. Саду 13. февр. 1866. под председништвом г. Илие Христића, местоваступног начелника србског нар. позоришта.

Умолява се подначелник друштва Іован Бор-

ђевић, да по решењу главне скупштине зготови молбеницу на угарски и хрватски сабор ради одобреня субвенције из државног фонда и за српско народно позориште.

Одређују се чланови, кои ће се договарати с адвокатом Ђорђем Кондорошиіом, кои се изјаснио, да е готов у своіой новой кући зграду за позориште подићи.

На молбу 63 Сомборца суспендуе се под 19. септ. п. г. донесено решенѣ у погледу отпуштаня позоришних чланова Димитрия Коларовића и Любице Коларовићеве до првог найманѣг ексцеса Димитрия Коларовића.

Седница управљајућег одбора 7. априла.

Темишварска и загребачка генерал-команда, хрватско-славенско и кр. угарско наместничко веће допуштаю, да може дружина српског народног позоришта претставе давати за годину дана у подручним им областима.

Узима се на знанѣ молба члана позоришне дружине Димитрия Коларовића

Ц. и кр. прив. дунавско паробродско друштво дае бесплатан подвоз на пароброду позоришном агенту Светозару Крестићу од Бае до Земуна.

Др. Светозар Милетић, посланик на угарском сабору, чини управљајући одбор пажљивим на то, да ће међу одборима саборским у Пешти бити и тай одбор, кои ће се о разним земаљским потребама саветовати, па с тога да се и управљајући одбор обрати на сабор угарски ради саразмерне земаљске помоћи у корист српског народног позоришта, да би тако иста ствар предметом одборских саветованя могла постати.

Упустиће се у погодбу са друштвом српских дилетаната у Ст. Бечею ради прекупа њихове гардеробе, чим дружина српског народног позоришта у Нови Сад дође.

Іован Ђорђевић о глумцу Ђорђу Пелешу, кои е у Сентомашу болестан остао.

Іован Ђорђевић явља, да глумац Коста Бранковић не ће да се врати у друживу.

Прима се предлог Іована Ђорђевића, да се милост, коя е глумцу Коларовићу дана, и на глумца Видаковића простре.

Игнят Деметровић, трговац из Суботице, шаље обвезницу од 200 фор. на фонд српског народног позоришта, 6 ф. као погодишњи интерес на ню, и различитих ствари за гардеробу у вредности од 59 ф. 65 нов. а. вр

Седница управљајућег одбора 3. мая.

На допис Іована Ђорђевића решава се: 1. да се позориштна дружина из Вуковара у Нови Сад врати; 2 да секретар записнике из свию седница, и одборских и оба одсека, српским листовима у изводу доставља, и 3. да се главна скупштина друштва за српско народно позориште са главном скупштином „Матице Српске“ у едно време држи.

Читан е записник бајског позоришног одбора о свађи и бою између глумаца Коларовића, Рашића и Шкорића за време бавлѣня позоришне дружине у Баи, и истрага, кою е Іован Ђорђевић о томе водио, као и искази: Коларовића, Рашића и Шкорића. — На основу ове истраге и изказа од споменута три глумца закључено: да се Коларовић и Рашић, као главни и еднаки кривци, из позоришне дружине отпусте; а Шкорић, кои е у толико скривио, што се у бой упустио, да Рашићу помаже, да за каштигу губи за три месеца трећину свое плате.

Повереник позоришни у Сентомашу Новак Голубски о глумцу Ђорђу Пелешу.

Ц. и кр. фин. окр. управа у Новоме Саду потражуе од Іована Ђорђевића неке пристојбине за огласе у „Српском Дневнику“.

Іов. Туроман
секретар.

ДОПИСИ.

* Из **Далмације** 2. юлия. — Веселѣ и радост на глас о побѣди код Кустоце на брзо претвори нам се у жалост; ономадашњи други царски ма ифест велико е код свѣта нашег упечатлѣнѣ причинио И заиста, жалост е по новинама читати, колика е силна крв людска проливена, іош са неподпуним засада извѣстиями одтуда, а колике ће у ствари бити, то ће се тек временом сазнати. Свак овуда осуђуе главног команданта сѣверне армаде, Бенедека.

Одавде се прикупля и одлази сва излишна войска, те полази горе за попунити ђе треба войску; остаю сада свуда по посадама овуда, сами граничари. Ову нашу браћу наш народ радо виђа; али Талияни наши по приморским мѣстима немогу их ни чути ни виђети, потвараюћи на њи свака чуда. Жалосни граничари оставише свое куће и кућишта, свое породице и сваку пољску роботу, за бранити и послужити свога господара, пак ево како их господа каша поздрављаю! —

Флота е наша сва обезоружана (?) те матрози, пак и топови и муниция све е на бойно поле на сѣвер, послато. Ономадне е прошла силна француска флота, око 60. воени убойни бродова, кои су пуни Француски войника, за окупирати Млетачку, а наша сва войска иде на Прусе. Како ће и то окупиранѣ Француско у Млетцима бити и оће ли се Талияни противити, то е нѣка загонетка, коя ће се чудновато рѣшити.

Угарска.

— Овамо ће доћи и преса за банкноте, чим доврши штампанѣ банкнога, кое е почела у Бечу. Да би се пак то што пре довршило, наимлѣно е за ову неделю 120 посленика; 10 преса дан ноћ печатаю банкноте.

— По ц. наредби премешта се врховни ердељски суд из Беча у Колошвар.

— Бан Шокчевић узео е на дуже време већи стан у Будиму под кирию.

Аустрия.

— Међу солдатима, кои су у бици код Кустоце 12. юния погинули, ранѣни или вароблѣни, и ови су: од пешачке регименте Хохенлохе: прост Іован Рацић, фирер Антоние Малешић, прост Ђорђе Яклић, врайт Іоза Лоретић, прост Дебеляк, сви погинули; ранѣни: прости Яковић, Петар Мушић, Ђорђе Неманић, стражмештар Дебеляк, прост Якша, врайт Андрия Мајдић, прост Іосиф Шепић; вароблѣни прост Игнят Овчић, Ковачић Михаило Маринчић, Антоние Помазовић. — Од пешачке регименте царевић Рудолф погинули: каплари Іован Гвоздановић и Димитрие Петровић, прости Іосиф Марић и Исидор Янковић: ранѣни: прости Михаило Танковић, Іован Буковић, Антоние Николић, Матия Диковић, Стефан Матковић, Виктор Чехановић; вароблѣни: прости Іован Ипанић и Франя Пробудовић. — Од пешачке регименте Ернест: погинуо Ђорђе Палачић; ранѣни: прости Антоние Кузмић, Андрия Поповић, Стефан Дуговић, Іосиф Липић, каплар Лауш Кризманић, прости Іован Бабић, Никола Вукан; вароблѣни: прости Іоза Анталић, Михаило Мелић, Петар Янковић, Урош Адамовић, фирер Иван Секанић, прост Карло Кртелић, фирер Іосиф Матић, прост Іован Смодић, Павле Влашић. — Од пешачке регименте Тун: погинули прости Ђорђе Цавлов, Недељко Мићин, Іован Попов, Тадия Боић, Марко Максалов, Ђорђе Дуин, фирер Сима Урошевић, прост Михаило Іорговић, фирер Стефан Симчић, прост Петар Крста; ранѣни: каплар Іосиф Ребић, прост Мишић, Димитрие Петровић, Сава Урошев, Ефта Кирћански, Іоца Поповић, Марко Стражмештар, Лазар Кирић, Коста Радосав, Трива Блажин, Іован Брежовски, Павле Радошев, Ива Глигорин, Самуило Марков, Димитрие Балаш, Марко Белча, Миша Петрић, Іоца Кирћански, Петар Рошулов, Никола Раић, Стефан Момирски, Сава Младенов, Іоца Дражић, каплар Павле Милошевић, Іоца Сретин, Павле Ивов, Никола Кадия, врайт Любомир Іованов, прост Тривун Смедеревац, Петар Линячки, Мита Попов, фирер Іован Милаков, прост Павле Мрчак, Данило Ђурић, Петар Глишић, Иван Стаић, Павле Довић, Петар Чинић, Лука Секулић, Траило Живоинов, врайт Макса Веселић, прост М. Шиячки, Ђера Костин, Ефта Миладинов, Коста Степанов, Жива Анђелов, Климентие Мунћан, Спиридон Боянић, Павле Галетар.

Вароблѣни: врайт Павле Милошев, Іосиф Давидовац, прости Авакум Тошић, Ђорђе Међа, Стефан Милићев, Тома Груић, Стефан Ивановић, Таца Лалетин, Милош Перић, Марко Винкић, Игнят Телечки, Аврам Армачки, Макса Миланов, Дина Татулић, Игнят Ерстић, Данило Петров, Танасие Субић, Гліша Субић, Мия Велимиров, Ђорђе Радонић, Владислав Драганић, каплар Павле Димитриевић, Миша Пожунић, Стефан Поповић, Ђорђе Драгован, прост Іован Іосимовић, Миша Оцић, Пера Пештић, Любомир Блажић, Петар Побойчев, Алекса Станков, Ника Гребенар, Павле Янков.

— Аустриски посланик у Париву кнез Метерних дао е оставку.

— У Беч е дошао хановерски краљ.

— По последнѣм недељном извештаю има аустриска народна банка банкнота у промету 373,141,016 ф. 20 н., кована блага 126,276,407 ф 65 н.

Србия.

— Државни саветник г. Филип Христић отишао е 5. юлия у Букурешт, да поздрави кнеза румунског Карла I.

НАЙНОВИЈЕ

Беч. Фмлайтнантима постали су: надвојвода Іозеф, Ђорђе Павелић, барон Іосип Филиповић Филипсберг.

Колико су Пруси били напредовали, нема поузданих известия; али су од страха њиова пожунски мост послали у Коморан. Пруси су нападали на Іозефов у Чешкой. У Немачкой су обсели савезни град Майнц.

Пруси су поставили ђенерала Фалкенштайна за свога главног губернатора у Чешкой.

Из **Сплета** являю за велику битку на мору код Лисе 8 юлия. Аустриска флота надвладала е и одбила талиянску флоту, коя е изгубила 2 фрегате и едну оклопничку лађу Аустриска флота ние много изгубила Талияни су у три маха код Омиша покушавали искрцати се, али су били одбивени.

Аустриянци су лагумали укреплѣня код Борготорта.

Италия Чалдини е прокламовао устроенѣ народне владе у Млетачкой; краљ е свой главни стан у Млетачку преместио. Краљ е издао декрет, коим устроява млетачке провинциие.

ДАНИЦА, *листа за забаву и књижевност* број 19. донео је ове предмете: „Утеха и нада,“ песма Милорада П. Шабчанина; „Крвава свадба,“ приповедка І. Ристића (продужење); „На западу,“ песма Мите Р. Стоіковића; „Приповедка како се свадио Иван Ивановић са Иваном Никифоровићем“ с руског од Н. Гогоља (продужење); „Кадъ заплави,“ песма Сп.; „Цариград“ (свршетак); “Коњ и човек“ (свршетак); „Руски театер“ (продужење) — Подлистак.

Даница излази сваких 10 дана на табаку и по велика октава. Свакога месеца додаје се бојадисана слика париске моде (челикорез). Цена јој је тромесечна 1 ф. 30 н. а. вр. Предплата се шаље уредништву у Н Саду.

ТРГОВИНА.

Темишвар 9 юлия. (Допис) Уче нас посети грозна бура са тугом и кишом, којом приликом многи кровови попадаше, те погибоше и ранише се више људи. Штета е велика.

Промет е у свему слаб. Само се кукуруз болѣ тражио и цена е скочила у 20 — 30 н. по вагану, ер се боје, да ће и кукуруз оманути. Међутим страх е мањи после ових киша.

О роду овогодишнѣм различито се явља; где где се добия од ютра 7 — 8 вагана, и већином у тамишкой крашовской вармеђи добива се 12 — 15 вагана по ютру.

Цене на недельном вашару ове су: нова шеница ф. 2. 90 — 3.35 н. нова раж ф 2. 40 — 50 н. нова зоб ф. 1. 50 н. стари кукуруз ф. 2. 50 — 60 н.

Пешта 10. юлия. Житна трговина била е ове неделѣ ограничена, шенице се продало до 35,000 вагана и цене су скочиле у 10—15 н. по вагану. Ражи 5000 вагана по ф. 3 30—35 н. нештанска по ф. 3.70 н. Бчам е слабо пролавио, цена стара. Зоби мало има, мало се и тражи, али е скочила у 5—6 н. по вагану. Кукуруз су живлѣ тражили, продало га се 15 000 вагана, за август до 20,000 вагана и скочио е у 5—10 н. Пасуља мало има, ишту по вагану 7 ф.

Вуне се продало 1000 центи. Репицу слабо купую; за септембар неколико 1000 вагана по ф. 5.50 н Олај нико некупуе. Исто тако стои са шљивовицом и комовицом.

Свињска маст слабо пролази, за август 34 ф. за октобар ф. 35.75 н. с буретом, а готова роба по ф. 32. 50—33 ф. без бурета Сланину нико нетражи.

Сувих шљива нема стари, за нове ишту 12 ф. Мед су процеђени тражили и плаћали 15—16 ф. сиров нетраже. Восак рожновски 108 ф. из друге руке 112 ф.

Шишарке ишту ф. 14.50—75 н.

Сирове и учинѣне коже слабо пролазе.

Говеђина по ф. 18 50—23 ф. свињско месо по ф 23—26 цента.

Бечка берза од 10. Юлия.

Сребро — — — — — — — —	127 50
Дукати — — — — — — — —	6 36

Лутрия

У Темишвару 25 юния:	82	1	16	39	44
У Будиму, 22 юния:	29	58	68	82	69

Станѣ Душава.

Н. Сад 9. юлия 11 стопа 3 палца. Стои.
Пешта 9. юлия 6 стопа 8 палца. Опада.

ОГЛАСИ

Обява.

Од стране гранѣанског Суда овог овим се до обштег знаня доставља, да ће се у слѣд молбе Стевана и Іосифа Симеоновића непокретно добро посмртине Васе Іовановића као кућа под бр. 2203 у Новом Саду због дуга од 40 фор. а. вр., кое е на 1011 фор. 36 кр. а вр. судиски процѣнѣно, на явной лицитации, коя ће се данз. 13. августа 1866 и дана 15. октобра 1866 на лицу места свагда у 3 сати после подне држати, продавати, и зато се сви они, кои исто добро купити желе,с тим позиваю, да сваки кой лицитирати оће, пре лицитацие 10 проц. пишманлука од процене положити има.

Уедно се примѣчава и то, да се условія, под коима ће се гореименовано добро продавати, при Суду овом читати и од њи преписи имати могу.

Варошки Суд као грунтов. власт

У Новом Саду 16. юния 1866.

Варошки Судац на допусту градоначелник
138—2—3 Павао Стояновић ср.

Властник, издаватель и одговорни уредник Ђорђе Поповић.

Брзотиском Игната Фукса у Новом Саду.